Prof. M. Laitmano pasisakymo 3-jame pasaulio dvasiniame forume tezės
Arosa (Šveicarija), 2006 m. sausio 23 d.

Krizė

Akivaizdi krizė

Pasaulinė krizė, apimanti visą žmoniją, yra akivaizdi: depresija, narkotikai, šeimos irimas, teroras, nebesuvaldomi visuomeniniai procesai, branduolinio ginklo panaudojimo grėsmė, ekologiniai smūgiai ir pan. Europos komisijos „Žaliojoje knygoje" (Gruenbuch) paskelbtais duomenimis, europiečiai serga stipriausiomis depresijos formomis, kurios yra 58.000 savižudybių per metus priežastis, o 30 proc. Europos Sąjungos piliečių negaluoja dėl psichikos sutrikimų.

Nesustabdomai didėja grėsmė žmonijos egzistavimui dėl branduolinio ginklo plitimo. Sparčiai gilėja civilizacijų konfliktas - Europa išgyvena pirmąsias musulmonų agresijos atakas. Iškiliausių mokslininkų nuomone, žmonijai liko ne tiek jau daug laiko, kad mėgintų užkirsti kelią krizei plėstis nepageidautina kryptimi - termobranduolinio karo ar globalinės ekologinės katastrofos link.

Teisinga diagnozė - pusė gydymo sėkmės

Krizės požymiai akivaizdūs, tačiau vyriausybės, visuomeninės organizacijos, mokslininkai, sociologai, psichologai nerasdami išeities, jos faktą bei paūmėjimą paprastai nutyli. Priežastis, dėl kurios sąmoningai nutylima visuotinė krizė, - nerandama priemonių esamai padėčiai ištaisyti. Galiausiai ši „stručio" politika gilina problemą ir greitina katastrofos artėjimą.

Kaip sako medikai, teisinga diagnozė - pusė gydymo sėkmės. O ligos nutylėjimas ir nepakankamas jos rimtumo įvertinimas kelia tiesioginę grėsmę gyvybei.

Pagrindinė civilizacijos problema - globalinės krizės įveikimas. Bet tam, kad pradėtume ją spręsti, būtina išspręsti nemažiau sudėtingą problemą - paaiškinti, parodyti visuomenei, jog

šiandieninė situacija yra krizinė. Iki šiol daugelis ieško išeities kultūros, visuomenės raidoje, mokslo ir technikos progrese, pamiršdami, kad būtent ši viltis ir buvo kelias krizės link.

Kaip sustabdyti krizės gilėjimą

Kad sustabdytume krizę, būtina:

Pripažinti krizės faktą.
Išaiškinti krizės priežastis.
Suvokti, kad yra alternatyva ir kad krizę įmanoma įveikti.
Sudaryti krizės įveikimo planą.
Įgyvendinti planą.
Krizės šaltiniai ir jos prigimtis

Kokia krizės priežastis? Juk šiuo metu ne tik pats žmogus, jo sveikata, asmeniniai ir visuomeniniai žmonių santykiai apimti krizės. Katastrofos link kartu su žmogumi juda visa gamta. Todėl, norėdami rasti krizės ištakas, turime išnagrinėti pačios gamtos pagrindus.

Egoizmas - visa pasaulio materija

Visa materija - įvairaus dydžio noras prisipildyti malonumo, gyvybinės jėgos. Noro prisipildyti dydis pasireiškia skirtingais gamtos materijos lygiais (negyvoji gamta, augalija, gyvūnija, žmogus) ir lemia visus vykstančius juose procesus. Kiekvienas aukštesnis lygis - tai didesnio noro pasireiškimas ir turi savyje visus ankstesniuosius. Suvokdami, jog yra viena gamtos materija, suprantame žmogaus fenomeną ir jo vietą pasaulyje.

Žmogaus egoizmo ypatybės

Žmogaus ypatumas palyginti su kita gamta - ne tik jo norų jėga ir pobūdis, bet ir tai, kad žmogaus norai nuolat keičiasi, didėja, skatindami civilizacijos raidą.

Visa gamta, išskyrus žmogų, suvartoja tiktai tiek, kiek būtina egzistavimui palaikyti. Žmogus, pildydamas maisto, sekso, fizinio komforto norus, neapsiriboja vien būtinybe egzistuoti. Labiausiai šis nepasotinamumas pasireiškia pildant vien žmogui būdingus norus: vaikantis turtų, valdžios, garbės, šlovės, žinių.

Noras to, kas būtina egzistavimui, nevertinamas kaip egoistiškas. Tik žmogaus norai, viršijantys būtinybę, yra egoistiški. Žmogaus egoizmas nuolat, hiperboliškai auga. Jo augimas skatina ir lemia žmonijos pažangą, tačiau kartu ir veda į aklavietę - globalinę krizę.

Besaikiai norai, augantis žmogaus egoizmas rodo jo netobulumą. Valdydamas žmogų, egoizmas naikina jo instinktus, kurie padeda gyventi.

Pusiausvyros pažeidimas

Be žmogaus ego, visos gamtos jėgos išlaiko pusiausvyrą, sudarydamos vieną bendrą sistemą ir tik žmogus trikdo jų harmoniją. Gamtoje viskas tarpusavyje susiję ir siekia išlaikyti tiek vidinę pusiausvyrą, tiek ir su aplinka. Vidiniams ryšiams iširus, netenkama pusiausvyros, ima žlugti organizmas. Galimybė atgauti pusiausvyrą yra gyvybės sąlyga.

Konflikto atsiradimas

Nė viena būtybė gamtoje, išskyrus žmogų, neketina pakenkti aplinkiniams, juos išnaudoti, eksploatuoti. Niekas nepatiria pasitenkinimo gniuždydamas aplinkinius, niekam neteikia malonumo panašių į jį kančia. Tiktai žmogus gali mėgautis kito žmogaus nelaime.

Žmogui egoistiškai naudojant savo norus, t.y. mėginant iškilti virš kitų, grėsmingai nustojama pusiausvyros su supančiu pasauliu. Mūsų egoizmas - vienintelė griaunanti jėga pasaulyje. Todėl pasaulis negalės egzistuoti, jei žmogus nepakeis savo egoistiško požiūrio į visuomenę.

Altruizmas - gyvenimo principas

Antra vertus, gamtoje egzistuoja priešingas egoizmui altruizmas, rūpestis artimo gerove. Tirdami altruizmo fenomeną gamtoje, aptinkame, kad jis yra viso kas gyva pagrindas. Gyvu vadinamas objektas, kuris gauna ir atiduoda aplinkai. Bet kurį gyvą organizmą sudaro ląstelių ir organų, kurie veikia drauge papildydami vienas kitą, visuma. Šiame procese jie privalo nuolaidžiauti, sąveikauti, padėti vienas kitam. Dėsnis, kad ląstelės ir organai vienijasi altruistiniu principu "vienas visiems", veikia bet kuriame gyvame organizme.

Dalies egoizmas sukelia visumos mirtį

Jei gyvojo kūno ląstelė ima veikti egoistiškai kitų atžvilgiu, ji tampa vėžinė, žudydama visą kūną, o galiausiai ir save pačią. Vėžinė ląstelė nuolat skaidosi, prarydama viską aplink, neatlikdama jokių pareigų, nereaguodama į organizmo komandas. Taip ir egoizmas gamtoje: pats vystydamasis jis žudo viską, net ir save patį.

Altruizmas - gamtos programa

Tiktai sąveikaudamos tarpusavyje kaip viena visuma ląstelės gali egzistuoti, vystytis bei daugintis. Priešingu atveju pats bendras gamtos dėsnis, bendra sistema jas slopins. Kiekviename kūrinyje veikia altruistinės sąveikos dėsnis. Išskyrus žmogų. Bet tik žmogui suteikta valios laisvė įsisąmoninti altruizmo būtinybę ir vykdyti šį bendrą gamtos dėsnį.

Gamtos tikslas

Valdymo programa

Tirdami mus supantį pasaulį aptinkame visų jį sudarančių dalių tarpusavio ryšį, jų vystymosi priežasties ir pasekmės seką bei veiksmų tikslą.

Žmonių visuomenės raida, perėjusi į globalizaciją, verčia mus žvelgti į pasaulį kaip į bendrą visumą, sudarytą iš priešingybių. Pasaulio tobulumas - jo elementų vienybė. Tai pasiekiama tik tokiu visų elementų sambūviu, kai kiekvienas iš jų dirba visai sistemai. Visa gamta, išskyrus žmogų, griežtai vykdo savo misiją. Iš to akivaizdu, jog visos gamtos aukščiausias tikslas - pasiekti, kad žmogus taptų tobulas, altruistiškas, išsiugdytų atidavimo savybę. Tai - gamtos valdymo programa.

Natūrali norų raida

Kadangi žmogus vystosi pagal gamtos valdymo programą, vis daugiau žmonių jaučia laimės trūkumą, depresiją, siekia nuslopinti šį jausmą narkotikais, teroru. Šeimos, auklėjimo, mokslų, meno krizė, gyvybės sunaikinimo dėl ekologinės ar branduolinės katastrofos pavojus - taip pat šios būsenos pasekmė. Kol žmogus eina egoistinio vystymosi, egoistinių norų tenkinimo keliu, pati Gamta tikslingai sukuria aplink jį ir visą visuomenę grėsmingą padėtį. Galiausiai žmogus bus priverstas suvokti savo vietą Gamtos sistemoje, įsisąmoninti, jog jo egoizmas - vienintelis blogis. Pats egoizmas, sukeldamas kančias, skatina mus ieškoti metodikos, kaip jį taisyti, kaip teisingai susijungti su Gamta.

Ilgas kelias ir trumpas kelias

Kaip žmonija įsisąmonins, jog būtina prilygti Gamtai? Kaip egoistai gali suvokti blogį? Neturėdami išeities! Įsisąmoninę, jog egoizmas yra blogis.

Kad žmogus suvoktų blogį, galimas ilgas kančių kelias arba trumpas taisymosi kelias. Tačiau kančių kelias nėra kelias, o tik papildomas laikas siaubingoms žmogaus užsispyrimo bei egoizmo pasekmėms suprasti. Pakankamai pasikankinęs ir viską pasvėręs, žmogus daro išvadą, jog geriau taisytis nei kęsti kančias, ir deda pastangas prilygti gamtai.

Bet galimas trumpas ir lengvas taisymosi kelias: įgydamas žinių apie pasaulio sandarą, priežastingumą, tikslą žmogus pagreitina blogio, savo priešingybės pasauliui suvokimą, ir tada nereikia jam kentėti. Todėl privalome visame pasaulyje pagreitinti egoizmo, kaip blogio, suvokimo procesą, skleisdami žinias apie krizę ir jos priežastį - mūsų priešingybę Gamtai.

Priežastis ir tikslas

To, kad žmogus visiška priešingybė Gamtai, priežastis - Gamtos programos bei sumanymo nesupratimas. Šio sumanymo supratimas suteiktų žmogui galimybę įgyti aukštesnio lygio protą nei tas, kurį turėdamas jis atėjo į šį pasaulį, - Absoliutaus Altruizmo Protą, kuris būdingas pačiai Gamtai. Būtent iš priešingų, egoistinių savybių žmogus suvokia visą Gamtos sumanymą.

Išvada

Žmogaus misija - savarankiškai ir sąmoningai prilygti Gamtos Absoliutaus Altruizmo bendram dėsniui. Dėl to žmogui duotas didėjantis egoizmas, kurio raidos jis nevaldo;
Gamtos programa sukuria jo ir jo aplinkos būsenas, aplinkybes, kurios palaipsniui padeda suvokti egoizmą kaip Blogį;
Tai suvokdamas žmogus ima ieškoti išsivadavimo iš egoizmo kelių ir atskleidžia aukščiausią Gamtos dėsnį - Absoliutaus Altruizmo dėsnį. Jis sąmoningai, noriai, visiškai jam paklūsta, iš pačios Gamtos susilaukdamas pagalbos taisant egoizmą;
Krizės alternatyva

Valios laisvė

Kadangi visa Gamta, išskyrus žmogų, vykdo savo misiją ir tiktai žmogus sukurtas priešingas jai, jam duota valios laisvė tik vienur - laisvai pasirinkti altruistinius poelgius.

Laisvės sąlyga

Nors žmogui atrodo, kad jis yra laisvas, veikia savo valia, tačiau jis vykdo genetinės programos nurodymus ir aplinkos, kuri primeta jam savo vertybes ir standartus, norus - būti stipriu, turėti valdžią, sėkmę naudinga, suteikia pranašumų. Ir žmogus visą savo trumpą gyvenimą sunkiai dirba tiktai dėl to, kad visuomenė įvertintų, kaip jis vykdo jos nuostatas. Vadinasi, sau jis apskritai negyvena, o prievartauja save tam, kad padoriai atrodytų visuomenės akyse. Kelias į

laisvę prasideda išsivadavimu iš dirbtinių visuomenės standartų diktato. O po to žmogus savarankiškai ir laisvai pasirenka kelią, siekdamas pusiausvyros su Gamta, tobulumo ir amžinybės. Todėl sukurti sąlygas valios laisvei įgyvendinti įmanoma, tik parengus naujus visuomeninius standartus, suformavus naują visuomenę.

Altruistai ir egoistai visuomenėje

Altruistai neišnyksta

Sociologų, biologų tyrimai rodo, kad 10 proc. žmonijos yra altruistai. Šis altruistų procentas visuomenėje yra pastovus, nulemtas genų ir nepriklauso nuo išorinių sąlygų (šeimos, auklėjimo, visuomenės įtakos). Altruistai neišnyksta. Altruizmo genas slypi žmoguje ir jo neįmanoma išnaikinti. Žmonijoje visad, nepriklausomai nuo auklėjimo ar visuomenės įtakos, yra iki 10 proc. „prigimtinių" altruistų.

Altruizmas naudingas

Nors bet kurią visuomenę sudaro 90 proc. egoistų, jos pagrindai (moralė, teisėtvarka, religija, mokslas, kultūra, menas, auklėjimas, švietimas) visiškai remiasi 10 proc. altruistų koncepcija, nes altruistinis elgesys visiems naudingas. Altruizmas vyrauja švietimo sistemoje, jo moko mokyklose: būk doras, darbštus, gerbk, gink, draugauk, mylėk, nes visuomenei altruizmas yra naudingas.

Jei altruistams iš prigimties altruistiniai veiksmai yra natūralūs, tai egoistams atiduoti visuomenės labui atrodo neįmanoma. Bet gyvųjų organizmų gyvybinės veiklos dėsniai rodo, jog organizmas suvokia savo egzistavimo priklausomybę nuo visų organų, elementų bendro darbo ir tai skatina ląsteles, kurių kiekviena yra egoistiška, altruistiškai sąveikauti.

Ir egoistinė žmonijos visuomenė jaučia altruistinio elgesio naudą. Netgi šiuo metu pasaulyje niekas aktyviai nepasisako prieš altruistinius poelgius. Atvirkščiai, visos organizacijos, visuomenės veikėjai reklamuoja savo dalyvavimą altruistinėse akcijose ir tuo didžiuojasi. Niekas pasaulyje akivaizdžiai nesipriešina altruistinių idealų plitimui. Todėl jei susijungusios altruistinės

organizacijos sugebės paskleisti pasaulyje žinias apie Gamtos sumanymą, jos programą ir tikslą, pasikeis ir visos žmonijos kelias tikslo link. Žmonija nueis ne kančių, o žinių keliu.

Krizės įveikimo planas

Tikslas

Altruistinių jėgų veikimo tikslas - formuoti naujas (altruistines) visuomenės ir asmens vertybes.

Vienintelė priemonė

Tam, kad pakeistų savo elgesį iš egoistinio į altruistinį, žmogus turi pakeisti prioritetus, vertybių hierarchiją, įsitikinti, jog atiduoti visuomenei daug svarbiau, naudingiau nei gauti iš jos. Kitaip tariant, žmogus turi patirti daug didesnį pasitenkinimą atiduodamas visuomenei nei egoistiškai bet ką įgydamas.

Kad būtų pasiektas šis tikslas, turime tiktai vieną priemonę - viešąją nuomonę. Žmogui nėra nieko svarbiau už aplinkinių nuomonę. Nusipelnyti visuomenės palankumą - gyvenimo tikslas.

Paprastai žmogus neigia, kad jį skatina noras sulaukti pritarimo savo poelgiams. Paklaustas dėl vieno ar kito poelgio motyvacijos jis sutrinka. Žmogus nurodo smalsumą, netgi pinigus, bet neprisipažįsta, jog jo motyvas - visuomenės pritarimas. Todėl, kad visuomenės pripažinimas jam yra pats svarbiausias!

Žmogus sukurtas gamtos taip, kad aplinka nustato jo skonius, vertybes, nori nenori jį visiškai valdo visuomenės nuomonė. Todėl visuomenė gali primesti žmogui bet kokią, netgi abstrakčią vertybę ir bet kokį elgesį. Dėl įžymumo, šlovės, garbės, pripažinimo žmogus pasirengęs viskam.

Visuomenė taip pat formuoja žmogaus savigarbos, asmens orumo įvertinimo kriterijus. Todėl žmogus pasirengęs viskam, kad galėtų vertinti save teigiamai, netgi žinodamas, jog niekas niekada nesužinos apie jo poelgį.

Tokia vienintelio mūsų turimo instrumento - viešosios nuomonės jėga.

Ką daryti

Kad būtų įmanoma parengti ir suformuoti naujas visuomenines bei asmenines vertybes, altruistai, kurie sudaro 10 proc. visos žmonijos, turi susivienyti ir per įvairias valstybines, visuomenines organizacijas ryžtingai paveikti visuomenės informavimo priemones, švietimo bei auklėjimo struktūras.

Visuomenė turi sužinoti:

apie pasaulį, Gamtos vientisumą, tikslus, programą;
apie krizės prigimtį - krizė užprogramuota nuo pat pradžių, tikslinė;
apie krizės priežastį - glūdi egoistinėje žmogaus prigimtyje;
apie krizės įveikimą - tik pakeičiant žmogaus prigimtį.
Krizinė situacija reikalauja, kad dėl žmonijos susinaikinimo grėsmės visame pasaulyje kaip didžiausia vertybė būtų aukštinami altruistiniai veiksmai. Juos reikėtų viešai propaguoti per radiją, televiziją, kino filmuose, auklėjamosiose programose, kultūrinėmis priemonėmis, per visas iškilmes, teikiant apdovanojimus, naujienų programose bei skelbimuose.

Nuolat, kryptingai formuojant viešąją nuomonę bus užtikrinta aplinka, kuri kiekvieną žmogų įpareigos atiduoti visuomenei. Ilgainiui socialinis spaudimas pamažu suformuos žmoguje atidavimo savybes.

Naujos užduotys, kurias spręs visuomenė, pareikalaus auklėjimo (pradedant nuo ankstyvojo amžiaus) sistemų ir programų, švietimo sistemos, visų kultūros sričių kardinalių pakeitimų. Literatūros veikalai, kinas, televizija, laikraščiai turės vaizduoti įvykius, girti ir vertinti juos vien naudos visuomenei atžvilgiu.

Vienas kriterijus, viena tema

Naujoji viešoji nuomonė, naudodamasi visomis informacijos, reklamos, įtikinėjimo ir auklėjimo priemonėmis, turi atvirai ir negailestingai smerkti egoistinius veiksmus ir kaip aukščiausią vertybę aukštinti altruistinius žmogaus veiksmus.

„Atidavimo visuomenei" tema turi skambėti kaip vienintelė ir aukščiausia vertybė. Mums gali paprieštarauti, kad tokį bandymą jau atliko Rusijos bolševikai.

Bet jų kruvinas eksperimentas buvo pasmerktas žlugti. Jie bandė įdiegti altruizmo idealus prievartos ir masinio teroro metodais šalyje, kur mažai išsilavinusi, amorfinė gyventojų masė, dar neišsivadavusi iš baudžiauninkų vergų psichologijos, negalėjo suprasti altruistinių principų esmės ir todėl negalėjo jų priimti.

Mūsų darbas - perduoti žmonijai žinias apie pagrindinį Gamtos dėsnį. Civilizuotų šalių platieji gyventojų sluoksniai pasirengę priimti šias žinias, kurioms atskleisti negali būti nė mažiausios prievartos. Šiuolaikinis žmogus, kenčiantis nuo depresijos, baimės dėl savęs ir savo vaikų ateities, dėl galimos žmonijos žūties, gali suprasti, jog išeiti iš krizės įmanoma, pakeitus savo egoistinį santykį su visuomene į altruistinį. Ne išorinė prievarta, o vidinė baimė dėl civilizacijos sunaikinimo pastūmės žmogų palaipsniui priimti pagrindinį Gamtos dėsnį - atidavimo dėsnį.

Norimas rezultatas

Kryptingas viešas aiškinimas ragins kiekvieną siekti gauti iš visuomenės vien tik tai, kas būtina egzistavimui, o visas jėgas skirti visuomenės labui.

Nors iš pradžių kiekvienas dirbs visuomenei priverstinai, aplinkos veikiamas, bet viešai palaikomi jo veiksmai ir pritarimas suteiks žmogui tokį pasitenkinimą, kad jis ims vertinti patį atidavimo visuomenei veiksmą kaip aukščiausią ir ypatingą, netgi negaudamas iš jos moralinio apdovanojimo kiekvienu konkrečiu atveju.

Natūralus palaikymas

Kadangi altruistinės pasaulio jėgos padės atgauti pusiausvyrą su Gamta, pasaulis įgis natūralų palaikymą - krizės pasireikš silpniau. Gamta jautriai reaguoja į altruistinius pasikeitimus žmoguje, nes jie skirti supanašėjimui su ja. Žmogui vis labiau prilygstant Gamtai, pasikeis aplinka bei visuomenė.

Plano įgyvendinimas

Žmonija pereina iš egoistinės į altruistinę civilizaciją dviem etapais:

susivienija altruistinės planetos jėgos;
visa žmonija prisijungia prie jų.
Altruistinių jėgų susivienijimas

Būtina:

Organizuoti susivienijimo centrą, į kurį susijungtų altruistinės jėgos, organizacijos ir visuomenės veikėjai.
Sukurti nuolat veikiantį centrą, kuris rengtų visų formų aiškinamąją informaciją: spausdintą (brošiūros, bukletai, straipsniai, knygos), garso (dainos, pokalbiai, radijas, kompaktiniai diskai), vaizdo (moksliniai filmai), internetu. Tai instrumentas vienytis ir altruistinėms idėjoms reklamuoti.
Visuomenėje yra 10 proc. altruistų. Iš jų 10 proc. turi stiprius altruistinius norus ir pasirengę nedelsiant altruistiškai veikti. Likusiųjų 90 proc. altruistiniai norai silpnesni ir todėl šie altruistai nepasirengę savarankiškai veikti, o apsiriboja tuo, kad aptarinėja krizę ir išėjimo iš jos kelius.
Mes, priklausantys tam 1 proc. žmonijos, turime sudaryti veiksmų planą ir aktyviai jį įgyvendinti. Privalome įsisąmoninti, kad tik mes galime įgyvendinti šį planą. Tai įpareigoja mus ne aptarinėti, o priimti planą ir pradėti jį realizuoti. Būtent maža grupė, priklausanti šiam 1 proc. aktyvių altruistų, gali parengti ir išplatinti taisymosi metodiką. Istorinė patirtis rodo, kad progresyvias idėjas visada kelia mažos grupės. Be abejo, mūsų centrą turi sudaryti šis 1 proc. žmonių.

Taip pat 1 proc. pasaulio altruistų turi sukurti įvairiose šalyse nuolat veikiančius centrus, kurie koordinuotų, rengtų ir platintų aiškinamąją informaciją apie 10 proc. pasaulio altruistinių jėgų susijungimą. Reikia pradėti platinti „naujosios žmonijos" idėją tarp 10 proc. altruistų todėl, kad jie iš prigimties linkę rūpintis žmonija, natūraliai tam pasiruošę. Turime įeiti į visus pasaulio altruistinius sąjūdžius ir skatinti jų susivienijimą, realizuodami šį planą tokiais veiksmais:

kreiptis į altruistines organizacijas ir atskirus žmones, aiškindami mūsų planą ir kviesdami susijungti remiantis juo;
suvienyti altruistines pasaulio organizacijas į vieną pasaulinę organizaciją -būsimą pasaulio vyriausybę;
formuoti stiprią viešąją nuomonę, palankią vien altruistiniams veiksmams.
Visos žmonijos prisijungimas

Tam būtina sukurti nuolat veikiantį centrą, kuris dirbtų su visuomenės informavimo priemonėmis, visuomeninėmis ir valstybinėmis egoistinėmis organizacijomis ir su 90 proc. pasaulio gyventojų.

Jungiantis ir stiprėjant altruistinėms jėgoms, reikia per visuomenės informavimo priemones, visuomenines ir valstybines organizacijas pradėti formuoti stiprią viešąją nuomonę, pritariančią altruistiniams veiksmams.

Altruistinėms jėgoms susivienijus į vieną visuomeninę jėgą, taps įmanoma:

daryti įtaką visuomenės informavimo priemonėms;
tapti vyriausybių sprendžiamoji jėga;
oponuoti organizacijoms, skleidžiančioms nealtruistines idėjas;
daryti įtaką atskiroms asmenybėms ir apskritai 90 proc. žmonijos egoistų.